

संस्कृत - कक्षा : सप्तमा द्वितीयः पाठः

शर्कराः दुर्बुद्धिः विगर्हायति (संस्कृत-भाषा २)

शर्कराभिः

शरः = नागल
 कूर्मः = कछुआ
 पतिवराणि स्था = रस्ता था
 खीवराः = माछुआरे
 मन्त्र्याकूर्मादीन् = माछली, कछुआ

अवलीप्य = देवकर
 नावामाणम् = नावको दूर
 उड्डीयते = उड़ रहा है
 विस्मृत्य = भूलकर
 शर्या = शस्त्र
 सुहृदम् = मित्रों का
 हितकाशाश्रमः = कल्याण की इच्छा
 अभिगच्छति = प्रसन्नतापूर्वक
 उपपायः = हानि
 नीडमानम् = लो जारे दूर
 दुर्बुद्धिः = दुष्ट बुद्धि वाला

अभ्यासः

1. उच्यते कुरुते -
 फुल्लोत्पलम् अवलम्ब्य पक्वा कम्बुजीवः उवाच
 आशुविद्ययाभि उन्नतवान् ददम सुहृदाम भवद्गणाम

2. शकपट्टेन उन्नत -
 (क) कूर्मस्य किं नाम आसीत् ? कम्बुजीवः
 (ख) शरस्वीरे कौ आवाच्यन् ? खीवराः
 (ग) कूर्मः केन भार्गो आन्यत्र गन्तुम् इच्छति ? आकाशभार्याणा
 (घ) लम्बमानं कूर्मं दृष्ट्वा कौ अथावन् ? औपालकाः

3. अद्यान्तर्विनवाक्यानि कः कं प्रति कथयति इति लिखत -
 (क) अहं भवद्गणाम सह आकाशभार्याणां
 गन्तुम् इच्छामि । कूर्मः हंसी प्रति
 (ख) अम कः उपायः ? हंसी कूर्मप्रति
 (ग) अहम् उन्नतं न दास्यामि । कूर्मः हंसी प्रति
 (घ) यूयाम् भरमं ष्णुते । कूर्मः औपालकान् अ

4. मञ्जुषान् विधापट्टं निचत्वा वाक्यानि पूरयत -
 अभिनन्दति चन्द्राश्रयाभिः इच्छामि वदित्वाभि सुड्डीयते प्रतिवसति स्थ
 (क) हंसीश्रमि सह कूर्मोऽपि अड्डीयते
 (ख) अहं किञ्चिदपि न वदित्वाभि
 (ग) यः हिनकामानो सुहृदां वाक्यं न आशिनन्दति
 (घ) शकः कूर्मः अपि न प्रतिवसति स्म
 (ङ) अहम् आकाशभार्याणां अन्तरं गन्तुम् वाच्यामि
 (च) वयं गृहे नीत्वा कूर्मं आशुविद्ययाभिः

5. पूर्णवाक्येन उन्नत -

(क) कन्दर्पः कुरु गन्तुम् इच्छति ?
 कूर्मः शन्यं क ददमं लालामभि, सन्सक गन्तुम् इच्छति ।
 (ख) कन्दर्पः कम् उपायं वदति ?
 कन्दर्पः वदति - ए अहं काण्डदृष्टमद्ये अवलम्ब्य युवयोः पृथ्वलेन
 अन्यं ददमं सुखेन गामिष्यामि । इति ।
 (ग) लम्बमानं कूर्मं दृष्ट्वा औपालकाः किम् उवाचुः ?
 लम्बमानं कूर्मं दृष्ट्वा औपालकाः अवदन् - " हं ही । महदाश्चर्यमा ।
 हंसाश्रयां सह कूर्मोऽपि उड्डीयते ।"

(घ) कूर्मः मित्रयोः वचनं विस्मृत्य अवदत् ?
 कूर्मः मित्रयोः वचनं विस्मृत्य अवदत् - " यूयं भवमं ष्णुते ।"
 6. आनाकभानुरसार् वाक्यानि लिखत -
 (क) कूर्मः हंसी च शकस्मिन् सरसि निवसति स्म ।
 (ख) कश्चिन् खीवराः शरस्वीरे आवाच्यन् ।
 (ग) वयं श्वः मन्त्र्याकूर्मादीन् मारयिष्यामः इति खीवराः अकथयन् ।
 (घ) कूर्मः अन्यत्र गन्तुम् इच्छति स्म ।
 (ङ) कूर्मः हंसी च शकस्मिन् सरसि निवसति स्म ।
 (च) लम्बमानं कूर्मं दृष्ट्वा औपालकाः अथावन् ।
 (छ) औपालकाः अकथयन् - वयं पतितं कूर्मं ष्णुष्यामः ।
 (ज) कूर्मः आकाशान् पतितः औपालकैः मारितश्च ।
 मञ्जुषान् पदाणि निचत्वा विकरन्त्यानांनि पूरयत -
 जलाशयं, आचिन्तयन्, वृद्धः, दुःखिताः, कौटर्, दुष्पश्य, सर्पः, आशय, समीप
 शकस्य वृक्षस्य शाखासु अनके काकाः वसन्ति स्म । तस्य दुष्पश्य
 शकः सर्पः अपि अवसन् । काकानाम् अनुपस्थितौ
 काकानां विश्रान्तं ष्णुति स्म । काकाः आसन् । तेषु शकः
 काकः उपायम् औपालकान् ।
 तत्र शका राजकुमारी स्नानु । आकाशवायः आसीत् ।
 शिथलं तस्याः आभारुणम् । शकः काकः दुष्पश्य इपरि
 अस्थापयन् । राजसेवकाः काकम् अनुसृत्य समीपम् उवाचुः
 शकस्यैकाः ककम् नत्र नै नं सर्पं च उपाशयन् ।
 अतः शकैकमम् - उपायितं सर्पं शिथुयति ।